

Opraven dům s historií

Dům číslo 784 na rohu Boskovicovy a Havlíčkovy ulice znají občané Litovle a okolí jako kino. Je to však pravověrný dům U božího oka s dlouhou historií. Prvním známým majitelem byl r. 1686 Bernard Walker, podle Karla Sedláka předek básníka Jiřího Wolker. R. 1713 prodal kupec Mathes Slawesch dům rovněž kupci Janu Jiřímu Heinzovi, který se r. 1734 oženil s dcerou purkmistra Frant. Becka Annou. Jejich syn Jan Jiří Heinz se stal r. 1747 rovněž litovelským purkmistrem a dům přestavěl. Přestavbu dokládá zachovaná nápisová deska: „Heinz, zdejší primátor, provedl svým nákladem nadstavbu tohoto domu pro svých pět dětí. Bože dopřej obyvajícím všeho zduaru a chraň je úzkostlivě před zkázou“. Chronogram prvního dvojverší tvoří letopočet 1804, druhého 1754. Nápisovou desku nechal v domě umístit Heinzův syn Josef Mauritius Heinz, do jeho majetku přešel dům r. 1774. Mauritiova dcera Philippina Heinzová (1798-1852) se provdala za prvního voleného litovelského purkmistra Josefa Tonserna (1798-1862), rodina vlastnila dům do roku 1864.

Dalším majitelem byl František Kaňkovský (1864-74), pak Jan a Jana Honalovi (1874-1904). V majetku rodiny notáře Honala zůstal dům do roku 1921 (Jan Honal 1904-06, Leopold Honal 1906-13, Jindřiška Honalová 1913-21). Od r. 1903 zde bylo notářství Františka Březiny, pak Leopolda Honala a konečně Jana Slaměníka, který si pak r. 1923 postavil krásnou vilu (dnes známou jako Kolářova).

R. 1921 koupila dům „Obchodní záruha“ (po změně pojmenování Spořitelna a záloženský spolek a konečně Okresní lidová záložna) a přestavěla jej na „Lidový dům“ s divadelním sálem, středisko lidové strany. Domovní znak „Boží oko“, který byl dříve v menším měřítku nad portálem, je nyní ve větším rozměru ve štítě. V přízemí zůstal hostinec, hostinští se střídali, poslední byl Karel Ryška.

Roku 1944 získalo dům město a po přestavbě byl divadelní sál upraven na kino, které sem bylo přestěhováno od Bílého koníčka. Další velká přestavba kina proběhla v roce 1972. Z bývalé hospody zůstal bufet, otevřený jen v době provozu kina. V malém krámku se po roce 1990 vystřídal drogerie, prodejna svítidel pana Šanovce a konečně papírnictví pana Vašíčka.

Zájemců o návštěvu kina však postupně ubývalo, návštěvnost se nakonec pohybovala kolem 30 diváků na představení a jeho provoz byl trvale ztrátový. V roce 1997 se nový vedoucí Milan Obšel snažil situaci řešit zvýšenou kvalitou zvuku. V kině byl ve spolupráci se školami instalován stereo systém. Druhou cestou bylo vyšší využití sálu pořádáním akcí nesouvisejících s filmem, jako folkový či rockový podvečer, módní přehlídka, divadlo pro děti apod. Tyto akce začaly mět mezi mládeží slušný ohlas, ale rentabilitu kina nevyřešily. 1. 8. 2006 promítání filmů v litovelském kině definitivně skončilo, bývalý vestibul kina využíval po roce 2005 Klub mladých pod správou Domu dětí a mládeže.

Budova kina se místo ozdobou stala ostudou litovelského historického centra. Prodej investorovi, který má prostředky na opravu, byl nakonec správným řešením, svědčí o tom i pohled na opravenou budovu.

L. Šik

V prostorách bývalého kina
bude v prosinci 2009 nově otevřeno

OBCHODNÍ STŘEDISKO a. s. Moravel Olomouc

s nabídkou zboží:

- ◆ Papírenské výrobky
- ◆ Školní a kancelářské potřeby
- ◆ Hračky, sportovní potřeby
- ◆ Domácí potřeby
na ploše 400 m²

Seniorklub informuje

Dobrá věc se podařila! Minulé taneční odpoledne s cimbálovkou neskončilo příliš dobře, když se tancechtivých seniorů nesešla ani třicítka, a tak jsme agitaci a propagaci toho následujícího věnovali mimořádnou pozornost. Do pohotovosti byli uvedeni všichni členové Samosprávy Seniorklubu. Další jsme plakát, hlášení rozhlasu zaznělo dokonce třikrát. Čekali jsme pár zaplněných stůlů, ale byl z toho pro nás šok. Šok příjemný! Už před 16. hodinou v neděli 18. října byla takřka všechna místa ve Velkém sále Záložny obsazena a kdo přišel později, musel si shánět židli v předsálí. Prodal se na 130 vstupenek a mezi návštěvníky byli i přátelé dechovky z Nové Vsi, Chudobína, Nasobůrek i Červenky. Nám spadl kámen z krku a mohli jsme se bez obav věnovat mírnému křepčení s olomouckou kapelou Věrovanka. Ředitelka MK se tvářila spokojeně a přislíbila nám uspořádat další z tanečních odpolední hned na jaře. Hrál se až do osmé a nálada byla super!

Na besedě s dr. Lubošem Vymětalem „Jak jsem lovil na Sibiři“ bylo skutečně nabitě. Židle v jídelně nestačily, donesly se i lavičky, ale přesto několik účastníků muselo stát. Zážiteků z krajů vzdálených bylo mnoho a

zajímavých, vše dokreslovaly promítané obrázky a přinesené materiály. Bude nutné se nad zajištěním větších prostor pro akce Seniorklubu vážně zamyslet, posedávání po stolech či jiných kusech nábytku je seniorů nedůstojné. I o tom jsme hovořili na pravidelné schůzce Samosprávy Seniorklubu, kde jsme připravovali akce do konce letošního roku a plánovali činnost pro rok 2010.

Připraveny jsou dva zájezdy do Moravského divadla v Olomouci – 3. 12. na muzikál (ten je již plně obsazen) a 10. 12. na baletní romantický příběh „Radúz a Mahulena“ na libreto Julia Zeyera a hudbu Josefa Suka. Vstupenky byly přednostně přiděleny těm, na které se dříve nedostalo, ale zůstává ještě několik míst volných. Zájemci ať se hlásí u paní Jarky Köhlerové v Darce v Třebízského ulici. Odjezd je vždy v 17.30 hodin z náměstí.

Na středu 9. 12. připravujeme již tradiční setkání s představiteli města a vedením organizací, s nimiž Seniorklub spolupracuje. Sejdeme se v 15 hodin ve Školní jídelně Studentů u gymnázia. Přijďte mezi nás, dovíte se mnoho zajímavého o plánech na další období i problémech, které naše město tíží a pobavíte se s vrstevníky, přáteli a známými. Tam si také popřejeme radostné vánoční svátky a hodně zdraví a všeho dobrého do dalšího roku 2010.

hj